

602 Marmara İle Toprağın Muhabbeti

– Necmi Yaprak · 20 Mayıs 2012

Evet benim de ellerim toprak kokuyor
İstersen yarım asır kaçsamda yakamı bırakmıyor
Dönüp dolaşıp yine hep aynı yana varıyor
Umutlar bir arpa boyu kadar ilerlemiyor
Halbu ki ne kaldırımlar aşındırdı ayaklarım
Kimsenin bilmediği karanlık sokaklarda sayıklarım
Senin anlattığın gibi mi acaba marmara kokan yakalarım
Ne yazık ki marmara eski marmara değil
İstersen biraz kulak ver de eğil
Bak neler anlatıyor kimbilir hangi satılmışı meyil
Şimdi bundan otuz kırk sene öncesi olacak ki
Görecektin marmaranın kokusunun güzelliğini
Ekmek arası kızarmış balığı indirirken mideye
İçinden derdin gelebilirmiyim bir daha ki seneye
Gökyüzünün büyüsunü seyrederken uyutur seni dalgalar
Habersiz iki martı gelir uykunu çalar
İçine çekerken sabahları marmaranın kokusunu
Hiç aklına geldi mi aşğın sılada bekleyen yavuklusunu
Dönsen bir türlü dönmesen bir türlü
Arada kalırsın, daralırsın, asılırsın türküyü
En sonunda dayanamazsın, dönersin yine köyüne
Ne söylersen söyle yolunu gözleyene
Tabii ki yerin de bulabilirsen verilen sözleri
Kimine zor gelir hayatın gerçekleri
Yıllardır gezersin satılık mal gibi pazarlarda
Ömür biter söz biter mi bizim gibi yazarlarda
Vakit gelir başına yastık yaparsın kara toprağı
Ne marmarayı bulursun ne de Necmi Yaprığı

20.05.2012